

Ressò

juny 26

**La Gràcia:
el regal diví que ens envolta**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La pasqua, un temps d'esperança

Estem en ple temps de Pasqua. Durant 50 dies anem reflexionant i vivint aquesta gran realitat: Jesús ha ressuscitat. Què vol dir? I encara, quines són les conseqüències?

Aquests dies escoltem els relats de les aparicions, la professió de fe dels apòstols, la vida dels primers cristians... “Digues als meus deixebles que vagin a Galilea, allà em veuran” o “ Aquest Jesús que heu vist morir a la creu està viu, ha ressuscitat” o “ Venien les seves propietats per donar-ho als pobres”.

Aquesta és la nova vida dels ressuscitats i , com diu sant Pau, ja ho estem fent ara... “Ja esteu vivint com a ressuscitats!”.

Vida Creixent és un moviment laïcal, que té la missió de transmetre aquest gran anunci: Jesús ha ressuscitat. És un moviment kerigmàtic. Però ho hem de fer des de la vida. Som testimonis.

Estiguem-ne contents!

Xavier Moretó
Conciliari.

Espai de reflexió i pregària

Salm 64. Escolta, Déu meu, el meu plany

Pecar de paraula:

Amb la llengua es poden cometre pecats més greus que d'obra. Amb la llengua podem ferir el germà i fer-li més mal que si fos una espasa, o una fletxa enverinada, tirada d'amagat contra un innocent. ¿Oï que algun cop has sentit la fiblada de les paraules d'un altre? Vigila la punxa de les teves!

Escolta, Déu meu, el meu plany,
guarda'm dels enemics que m'amenacen,
empara'm contra el complot dels dolents,
dels qui conspiren amb males arts.
Esmolen la llengua com espases,
llancen com fletxes paraules verinoses;
tiren d'amagat als innocents,
disparen de sobte, no els veu ningú.
S'animen l'un a l'altre a fer mal,
calculen com amagar els seus paranyes,
i pensen: «Qui se n'adonarà?»
Tramen maldats i diuen:
«Tot ho hem previst i calculat:
ningú no sap què pensa l'home.»
Però Déu els dispara una fletxa
i de sobte queden ferits.
La seva pròpia llengua els ha fet caure;
tothom qui ho veu es mofa d'ells.
Tota la gent se n'admira,
proclamen l'obra de Déu
i ponderen les seves meravelles.
El just celebra el Senyor
i en ell troba refugi;
els homes rectes se'n glorien.

Una persona de la comunitat creient, justa i recta, perseguit per gent dolenta, eleva a Déu una pregària de lament. L'arma dels malvats és la llengua, amb què escampen calúmnies i tramen maldats. Déu, però, té poder per destruir els malfactors. La ruïna d'aquest serà motiu de celebració i de confiança als justos.

38ª Trobada Interdiocesana a Montserrat, 2026

Cada dos anys el Monestir de Montserrat ens acull per celebrar una gran trobada de germanor als membres de Vida Creixent i pregar junts a la Mare de Déu, la Moreneta.

Enguany va ser el dia 29 d'abril. Els autocars anaven arribant de diversos llocs: Solsona, Tàrraga, Vic, Lleida, Tarragona, Sant Feliu de Llobregat, Tremp, Barcelona, Parets i Sabadell. Altres amb cotxes particulars de diferents poblacions, participant més de 800 persones de les diòcesis de Catalunya i Mallorca

“Més àgils o més lents la fe ens fa valents”, era el missatge a comunicar. Els assistents més joves acompanyaven a persones de més de 90 anys, un testimoni de fortalesa per pregar davant la Moreneta. L'edat no és cap obstacle per trobar-se i el lema reflecteix l'esperit del Moviment. Totes les persones d'edat avançada tenim dificultats i mancances però tots érem acollits i acollides per la nostra Mare la Verge de Montserrat. Amb el distintiu penjat al coll com una medalla, ens sentíem agermanats i disposats a participar de la jornada de germanor.

L'Eucaristia fou presidida pel Bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Fra Xabier Gómez i concelebrada per una trentena de preveres de diverses diòcesis, amb l'acompanyament de l'Orfeó de Tremp.

Vida Creixent

L'homilia del bisbe molt simpàtica, amb unes paraules que emocionaren, tot explicant que molts joves, han rebut el missatge evangèlic, gràcies a la tasca dels avis i àvies destacant el seu paper en la transmissió de la fe. Ha donat ànims per donar sentit a la vida i continuar el camí de creixement fins el final. La Moreneta ens diu: "deixeu-vos portar per Jesús que jo estic al vostre costat".

A l'acabar l'Eucaristia, vàrem escoltar l'Escolania amb els cants de la Salve i el Virolai. Finalitzà la celebració amb el vídeo-mapatge anomenat LUX SPLENDENS, que oferí una experiència emocional, projectant escenes de la muntanya, els arbres, el riu i el cant dels ocells. Feia una reflexió sobre la grandesa de la natura com a reflex de la bellesa divina. Tot amb una il·luminació que simbolitza el pas de la nit al dia i que convida a la contemplació. Altres escenes es centren en la Mare de Déu, mostrant el cicle de la vida i de les estacions de l'any, generant un ambient d'espiritualitat amb la mort i la resurrecció utilitzant la llum com a metàfora de la presència de Crist.

Sortint de la Basílica, uns caminant i altres amb el mini-bus, vàrem anar baixant fins el restaurant per compartir el dinar de germanor que estava molt ben organitzat amb la distribució de grans taules allargades, afavorint els vincles d'amistat i fraternitat entre tots els assistents.

A l'acabar, després d'unes paraules d'agraïment des de la presidència es va concloure la jornada amb el Cant dels adeus. Tothom va anar desfilant a poc a poc sense ganes de marxar, però els autocars esperaven per tornar a casa. Tothom content d'haver passat un dia tant primaveral amb un cel clar i gaudir del paisatge a contemplar.

Assumpta Codina

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se Cicle A. El pa de casa

A pagès, enmig d'espais no contaminats, de tant en tant, a casa es coïa el pa. Era un ritu antic, molt més important que el de matar la gana. El pa era amassat amb les mans; trigava tot el matí. (No és sense dolor com s'amassa la vida). Un cop cuit, es repartia entre els germans, els presents i els allunyats: tenen la seva família i els seus fills. Tots ells i elles trobaven el pa boníssim i delicat: era el pa de la mare!

Aquell pa de casa, què tenia d'especial? Per què es repartia entre tota la família? Aquell pa era com qualsevol pa. Malgrat això, era diferent: era un **pa-signe** (un pa sacramental, ritual). Diferent perquè només aquell pa recordava quelcom que es feia present: la mare ja vídua, amb els seus cabells blancs, era l'origen de la seva vida.

Recordaven aquells matins a l'entorn de la taula, el pa ja hi era, els ulls de la mare brillaven entre la suor del seu front eixugat amb el davantal blanc.

El pa no es llescava. La mare el repartia a bocins. (Tal volta per recordar Aquell que repartí el seu cos a l'últim sopar de la seva vida). Avui, però, mengem un "pa anònim", un pa fet a maquina sense cap mena d'història ni cap sentit-signe. Hauríem de saber llegir el signe de les realitats que ens envolten.

Aquest és el sentit de la festivitat del Corpus Christi: introduir Jesús de Natzaret en la nostra existència amb el signe del pa consagrat tal com ell ho digué: "Jo sóc el pa viu, qui menja aquest pa, tindrà vida per sempre".

Mn. Pere Arribas-diaca

Una ciudad con un Festival de Verano desde hace 50 años

Ya os imagináis que me refiero, con esto, a Barcelona y al GREC. Un Festival de espectáculos, con nombre propio y que este año cumple medio siglo. Por esta vez, mis letras serán breves pues me limitaré a recordar su origen, motivación y evolución. Un poco de historia y estímulo para hacer boca. Si abris en internet la página del Ayuntamiento de Barcelona, con la palabra GREC, veréis que en la actualidad es el Ayuntamiento quien

apoya y convoca el festival, y allí encontrareis la programación de hasta 99 espectáculos de teatro, música, danza, circo, performance, cine..., encontrareis días, horarios y lugares.

Os contaré su historia: nacimiento, motivación y desarrollo. Y, sobre todo, su crecimiento.

Nació en 1976. Autogestionado por autores y directores de teatro, tomó su nombre del anfiteatro al aire libre construido en Montjuïc para la Exposición Internacional de 1929, llamado **Teatre Grec**. En ese verano de 1976, poco antes de las primeras elecciones democráticas, su arriesgado objetivo fue representar textos antes prohibidos. Y tras el éxito de las primeras ediciones, el Ayuntamiento de Barcelona asumió la gestión.

Poco a poco el Festival dejó de limitarse al recinto de Montjuïc y se extendió por toda la ciudad. Teatros, centros culturales, museos y espacios públicos en parques, se convirtieron en escenarios, a partir de finales de junio y durante todo el mes de julio. Algunas veces se extiende, en algunos espacios, a la primera semana de agosto.

Hoy, cincuenta años después, se ha convertido en referente europeo, en todos los géneros espectaculares y culturales, y para todos los públicos.

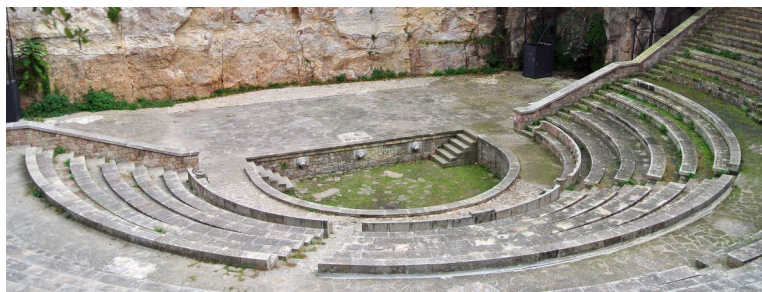
Es una plataforma de talentos locales hacia el mundo, así como acogida internacional de cultura.

El **Teatre Grec** sigue siendo su emblema. Es sede de las actividades inaugurales así como de algunas de gran formato. Recuerdo en ese anfiteatro tanto teatro clásico como musical, danza e inolvidables conciertos, como los que he podido disfrutar de los grupos de Jordi Savall.

La parrilla del programa ha sido editada en internet. En papel tarda más. Si veis algo que os interese apresuraos, ya hay más de un espectáculo con entradas agotadas.

Buen verano. Buen GREC.

María Jesús Ramos Narro

Agenda 2026

Juny

Dissabte 20:

TROBADA FINAL DE CURS DE VIDA CREIXENT

A les 11h: M^a del Mar Galceran
ens parlarà sobre l'exhortació
apostòlica DILEXI TE.

A les 12h: Eucaristia.

Lloc: Parròquia de Sant Ignasi
de Loiola, C/ Provença 544,
Barcelona.

COM ARRIBAR HI?

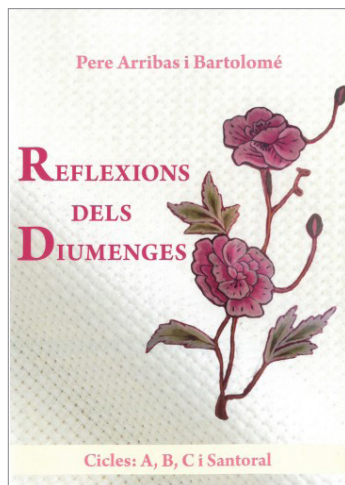
Pots arribar-hi en METRO (L2
Encants i L5 Sant Pau i Dos de
Maig) o bé en BUS (línies H10,
33, 34, 50, 51, 92 i D50).

Trobada oberta a tothom.

Octubre

Dijous 1:

Reunió d'animadors a les
17:00h. "Siervas de Maria",
Carrer Enric Granados, 16.

"Reflexions dels diumenges"*

Cicles: A, B, C i Santoral

Pere Arribas i Bartolomé

**Editat en català i castellà.*

Podeu contactar amb nosaltres a
través del telèfon:

682 835 093

Com a suport per a les
reflexions de grup podeu
descarregar els materials del
temari al nostre web:

www.vidacreixent.org